

Gad: Jeg skal tillade mig at begrunde dette ugubelige Forslag, og jeg skal begrunde det ganske simpelt derved, at jeg antager, at Loven, naar den kommer ud i den Skikkelse, som den vil faae, naar dette Forslag bliver vedtaget, vil yde et overordentligt stort Gode, som man ikke bør skyde bort, da man ved at vedtage § 3 vil bringe Loven i sin Helhed i Fare. Jeg opfattede den ærede Minister ved denne Sags anden Behandling saaledes, at han vistnok ikke absolut vilde modsætte sig denne Lov, saafremt den blev vedtagen saavel af dette Thing som det andet Thing i den Skikkelse, som nu er foreslaaet af Udvalget, men at han dog vilde gjøre Modstand mod Paragrafen ikke alene her, men ogsaa andetsteds. Under disse Omstændigheder antager jeg, at det er lidet sandsynligt, at man kan vente, at Landstinget vil vedtage Loven, i Særdeleshed da den jo efter Alt, hvad man her maa antage, skal vedtages i særdeles kort Tid. Skulde dette bevirke, at Loven ikke skulde komme ud, saa vilde jeg anse det for uforsvarligt at have sat det store Gode i Fare for at opnaa et dog forholdsvis mindre Gode, som kan opnaas ved Forhandling senere. Under denne Stilling tør jeg ikke paatage mig Ansvar for § 3, medmindre den bliver vedtagen i den Skikkelse, som jeg ogsaa havde indstillet ved anden Behandling, og som nu igjen er opstillet af den høitærede Finansminister, idet jeg saa er sikker paa, at Loven ogsaa med denne § 3 vil faae den ærede Finansministers varme Understøttelse i det andet Thing. Jeg kan derfor ikke undlade, medmindre den ærede Finansminister skulde udtale sig gunstigt om Udvalgets Forslag til en forandret Uffattelse af § 3, at gjøre mit til, at Loven faar en saadan Skikkelse, at jeg med nogenlunde Sikkerhed kan beregne, at den vil udkomme som Frukt af denne Samlings Arbejder.

Wojten: Jeg har i Forbindelse med 14 andre ærede Medlemmer stillet et **W**ndringsforslag til § 3, der skal udtrykke den Tanke, jeg tillod mig at fremsætte her ved Sagens anden Behandling; men jeg maa strax meddele, at det kun er formelt, at en Del af de her nævnte Forslagsstillere staa paa Forslaget, det er kun for at gjøre det muligt, at dette Forslag kunde komme til at foreligge her i Thinget, at man har villet deltage i Forslaget, idet Forslagsstillerne selv forbeholde sig under Diskussionen her i Salen at tage deres Stilling. Under den korte Tid, man har havt til Overveielse deraf, har det endog kun været tilfældigt, at det har været muligt at tilveiebringe de Navne, som kræves til at stille Forslag til tredie Behandling. Det er mig hjært, at mulig ogsaa min Udtalelse ved anden Behandling kan have bidraget til, at det, som jeg anser for at være Kjærnen i Udvalgets Forslag fra sidst, er kommen tydeligt frem, saaledes at det ikke kan blive Gjenstand for nogen Tvivl, hvad det er,

Thinget nu stemmer om, og i den Henseende er det af Udvalget under Nr. 2 stillede Forslag en absolut moblat Fortolkning af Forslaget fra anden Behandling af den, der gives ved det af mig til § 3 stillede Forslag. Jeg var gaaet ud fra den Forudsætning, at den af mig i mit **W**ndringsforslag opstillede Fortolkning af Udvalgets Forslag ved anden Behandling var den rigtige, idet der med Hensyn til Omraadet for de da foreslaaede Bestemmelseres **K**rafttræden kun var nævnt fremmede Ryster, og jeg havde ikke troet, at Udvalget ogsaa vilde ladet det ligge i Finansministerens Haand at bestemme Omraadet med Hensyn til de indenlandske Ryster og Havne. Det er denne Opfattelse, der af mig var gjort gjældende ved anden Behandling, som det Forslag, der er stillet af mig med 14 andre Medlemmer, gaar ud paa at staa fast, idet i saa Tilfælde Udvalgets § 3 fra anden Behandling vilde blive staaende, medens dens Slutningsbestemmelse kun skulde give Finansministeren Bemyndigelse til at bestemme Tidspunktet for denne Frigivelses **K**rafttræden og Omraadet med Hensyn til de fremmede Ryster. Jeg har nemlig kun tænkt mig, og det ligger ogsaa nær at gaa ud deraf, at, forsaavidt man vilde blive ved Gjenfærdigheds-Forudsætningen — en Forudsætning, som jeg ikke her nærmere skal komme ind paa, jeg tror, at man tillægger den altsor stor Betydning — saa var det naturligt, at en Forhandling med vedkommende udenrigske Stater gaar forud for denne Frigivelse af Skibsafgiften paa vedkommende Lands Territorium indenfor den Linie, Lovforslaget fra anden Behandling bestemmer, og forsaavidt altsaa en saadan forudgaaende diplomatisk Forhandling skulde finde Sted, er det naturligt, at Finansministeren da ogsaa bliver bemyndiget til at bestemme eller at vælge det Tidspunkt, fra hvilket Loven skulde træde i Kraft paa dette Omraade, og ligeledes, at det bliver afhængigt af disse Forhandlinger med de vedkommende udenlandske Stater, hvilket Omraade af den fremmede Ryst der skulde gaa ind under denne Bestemmelse. Derimod har jeg paa ingen Maade kunnet give min Billigelse til, at det skulde lægges i Finansministerens Haand ogsaa at bestemme, hvilke Havne og hvilke Dele af den danske Ryst der skulde komme med. Det er det, som Forslaget altsaa gaar ud paa at bestemme, at det kun er Tidspunktet og Omraadet, hvad de fremmede Ryster angaar, der skulle være afhængige af Finansministerens Skjøn. Jeg maa nemlig minde om denne Sags historiske Gang her i Thinget, idet der jo ifjor fremkom et **U**ndragende fra visse Havnesteder ved Lillebelt om at blive stillede lige med Grændsehavnene for Helstaten i sin Tid ved Elben og Kræve, saa at Skibsfarten mellem den slesvigke Østkyst og den tilgrændsende Ryst af det danske **L**oldomraade blev at betragte som indenlandst Skibsfart. Der kunde siges en Del for denne **B**etragt-